

תת"ע 7699/01/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד משאיה מוחמד משאיה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 7699-01-14 מדינת ישראל נ' מוחמד משאיה
28 מאי 2014
בפני כב' השופטת מגי כהן
המאשימה
נגד
מוחמד משאיה מוחמד משאיה
הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד קמינסקי

ב"כ הנאשם: עו"ד סמארה עבד

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 15.09.13 בשעה 10.25 בערך נהג ברכב מסחרי מ.ר. 7842320 (להלן הרכב) מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות, עבירה לפי תקנה 83 (ב) (א) לתקנות התעבורה.
בדיון שהתקיים ביום 03.02.14 כפר הנאשם ומסר כי היה חגור.

פרשת התביעה:

מטעם התביעה העיד רס"מ יונה אמיר, אשר ערך הודעת תשלום קנס (ת/1).

העד ציין בנסיבות האירוע שהיה אור יום, הראות היתה טובה, עצר הרכב והסביר לנהג את מהות העבירה.

בחקירה נגדית הסביר כי הרכב נעצר כשני קילומטר לאחר ביצוע העבירה מטעמים בטיחותיים: "לאורך כל הדרך מבית ברל לכיוון צומת העלייה לא ניתן לעצור הרכב כי הוא יכול להוות סכנה" (עמ' 3 שורה 7,8 לפרוטוקול).

לטענת הנאשם שיש כמה משאיות באותו הצבע, השיב העד כי רק הנאשם היה על הכביש.

העד אישר כי בזמן שהנאשם נעצר, היה חגור.

העד הכחיש כי סגר את החלון, אמר לנאשם לעוף לו מהעיניים וכיוון אליו אקדח וציין כי אמר לו על מה הוא רושם הדוח.

כמו כן, העד שלל איבוד קשר עין כי לטענתו מדובר באוטו גדול שאי אפשר לפספס.

פרשת הגנה:

הנאשם בחר להעיד וסיפר שהוא יוצא מהבית רק עם חגורה, ראה השוטר מצד השני של הכביש בזמן שנסע ולאחר מכן, ראה אותו אחריו, ביקש ממנו רישיון נהיגה ו"עשה לו דוח".

לדבריו, ששאל את השוטר על מה הדוח - הוא אמר לו "תעוף מהעיניים מהר".

לסיכום - טוען הנאשם כי רכבו הוא מסוג משאית והשוטר לא יכול היה לראותו.

דין ומסקנות:

לאחר ששמעתי עדותו של הנאשם ועדותו של עד התביעה, שקלתי את טענותיהם, התרשמתי מהופעתם בפניי, עיינתי בת/1 והזהרתי עצמי כי מדובר בעדות יחידה במשפט פלילי, מצאתי כי עובדות כתב האישום הוכחו בפניי מעל לכל ספק סביר ואנמק:

מעדותו של עד תביעה ומת/1 שוכנעתי כי השוטר היה יכול להבחין היטב בביצוע העבירה. גרסתו של השוטר כי היה אור יום, ראות טובה, לא קרסה בחקירה.

העד ציין את כיוון נסיעת הרכב ושמדובר בכביש מאוד צר, כך שיכול היה להבחין ברכב חולף.

מעדותו של השוטר עולה כי יכול היה לזהות הרכב ולעקוב אחריו כי רק הוא היה על הכביש (עמ' 3 שורה 17).

השוטר אף נסע אחרי רכבו של הנאשם כ- 3 קילומטר ולא איבד קשר עין כי מדובר ברכב גדול.

גרסתו של הנאשם - תואם באופן כללי את גרסתו של השוטר שכן היה במקום, הבחין בשוטר ושהשוטר נסע אחריו ויש בכך כדי לחזק גרסת השוטר.

טענת הנאשם כי השוטר סגר את החלון ואמר לו לעוף וכיוון אליו אקדח הוכחשה על ידי השוטר ובכל אופן, אינה מורידה או מוסיפה לעניין ביצוע העבירה והנאשם יכול לפנות לגורם המוסמך בעניין התנהגות השוטר.

עוד אוסיף כי השוטר בהגינותו אישר כי כשעצר את הנאשם אכן הוא היה חגור.

לאחר ששקלתי את כל הנתונים הנ"ל, מצאתי כי גרסתו של השוטר הגיונית ומשקפת את אשר אירע ומעדיפה לקבל גרסת השוטר על פני גרסת הנאשם.

אשר על כן, הנני קובעת כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה ומרשיעה הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ח אייר תשע"ד, 28/05/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גזר-דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של נהיגה ללא חגירת חגורת בטיחות. נסיבות העבירה פורטו בהכרעת הדין. המדובר בעבירה שמסכנת את הנהג.

הנאשם הוציא רישיון נהיגה בשנת 2003, צבר לחובתו 38 הרשעות קודמות, מתוכן 7 בגין אי חגירת חגורת בטיחות. לקולא אציין כי העבירה האחרונה זהה הינה מחודש ספטמבר 2011.

הנאשם הוא זה שבחר להשפט, אין בכך כדי להחמיר עימו.

יחד עם זאת, לא ניתן לזקוף לזכותו את הודאתו ובית המשפט אינו כבול לקנס המקורי, בייחוד כאשר נחשף הן לעברו התעבורתי והן לטיעוני הצדדים.

לאחר ששקלתי את כל הנתונים הנ"ל מצאתי לגזור על הנאשם:

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 750 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

(* הקנס ישולם ב- 2 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 6.7.14 ובכל 6 בחודש שאחריו. אם תשלום אחד לא יפרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

פסילה על תנאי

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודש על תנאי למשך שנה והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 וירשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ח אייר תשע"ד, 28/05/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת

הוקלד על ידי רות אליהו